

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Proteus ofte Minne-beelden verandert in Sinne-beelden

Cats, Jacob

Rotterdam, 1627

Cum gaudentibus gaudendum

urn:nbn:de:bsz:31-101049

CVM GAUDENTIBVS GAU DENDVM.

Nihil magis inhumanum est, quàm ex malo alterius boni aliquid sibi augurari, & nunquam, nisi ex luctu alieno, gaudium sentire.

Nihil magis equum, quàm hominem gaudere si bene agi cum homine videat: nihil magis humanum, quàm iniquis hominum casibus homines ingemiscere.

Vtque sinistrarum partium ictus redundant in dexteram, ita nos civium nostrorum commodis & incommodis oportet affici.

Congratulandum est, inquit Libavius, amicis, cum praeclare cum ipsis agitur; contra condolendum est, si dolore afficiantur: nam quibus infortunia civium voluptati sunt, non intellegunt fortuna casus omnibus communes esse.

O miseros! quorum dolor est, aliena voluptas:

O miseros! inquam, quibus

Rifus abest, nisi quem visi movere dolores.

Daer en is niet min menschelijck, als uyt eens anders quaedt, yet goedts te verhoppen, en uyt eens anders droefheyt, blydtschap te scheppen.

Daer en is niet heusscher, als verblijdt te zijn in eens anders blydtschap, niet beleefder, als dat een mensche sich verhenghe, wanneer het een ander mensche wel gaet; niet menschelijcker, als het suchten van den mensche, als het een ander mensche teghenloopt.

Want ghelijck een slach inde sincker zyde ontfanghen, oock de rechter zyde des lichaems ontfet. Soo behooren wy beweecht te zijn, met den voortspoedt of teghenspoedt van ons even mensche. En dat soo verre (ghelijck Bernard, seyde, super Cant.) dat wy ons meer behooren te verblyden, als onsen naesten een groot, dan als ons selfs een kleyn voordeel aenkomt.

Het welck naedemael betracht moet werden, hoe verre een redelijck ghemoedt van haet ende nijdt moet af-wijcken, kan yeder een, uyt 't gunt voorschreven is, lichtelijcken af nemen.

Ach! hoe ellendigh is de man,

Die nimmer vrolyck wesen kan,

Dan als een ander is beducht,

Of in benautheyt leydt en sucht,

Ach! hoe ellendich is de mensck,

Die als een ander krüght zyn wensch,

Van spijt zyns herten bloet verteert.

O vrient, die plaghe van u weert.

BERNARD. IN CANT. SERM. 49.

Gaudendum in bono alieno magno, magis quam in proprio parvo. Id cum agendum sit, quàm procul à livore debeat recedere aequus animus, facile quisvis colliget.

K k

PSALM,

Ghy doet my condt den wegh ten leven, Voor u is vreughde de volheyt, ende lieffelijck wesen tot uwer rechter-hant eenwichtig.

DE luyt, de soete luyt, by niemant aenghedreven,
Die salmen hel geklanck by wijlen hooren geven;
Daer is geen meesters hant, geen vinger aende Inaer,
Maer slechts een stille lucht komt sijgen over haer.
Daer is een soete vreugt, een heymelijcke zegen,
Die op de zielen daelt, door onbekende vvegen,
Mijn herte luystert toe, het is het hoochste soet
Dat sonder menschen hulp bevreegt een stil gemoet.

Intacta movetur.

C*Horda manu non tacta salit, non mota susurrat.
Ut chebys aequalem sentit adesse sonum.
Quanta piis tacitam pertentant gaudia mentem,
Cum Deus, occulto numine pettus agit!
Non videt assessor, non hoc notat affecla motus,
At pia mens intus sentit adesse Deum.
Mortales oculi mortalia gaudia cernunt,
Que Deus instillat gaudia, nemo videt.*

2. CORINT. 4. 18.

Nous avons un poids eternal d'une glorie excellement excellente, quand nous ne regardons pas aux choses visibles ains aux invisibles.

HEuropeux esprit fidel! qui mesme en ceste vie,
Avec Dieu tout mouvant a grande sympathie.
On oit un luth sonner qui toutefois est coy,
Le juste sent plaisir, & nul ne scait pourquoy.

VERA